

kommunerne står ikke ligefrem i kø for at byde sig til som værter for sådan en begravelsesplads.

På baggrund af arbejdsgruppens undersøgelse og en række sonderinger kunne jeg imidlertid på et pressemøde den 2. maj tilkendegive, at der var opnået enighed med Brøndby Kommune om placering af en muslimsk begravelsesplads på et 4,5 ha stort areal i Brøndbyvester. På baggrund af mine sonderinger tilkendegav jeg også, at prisen for arealet formentlig ville ligge inden for det, man kommer til at betale for et parcelhus i Københavnsområdet. Placeringen af begravelsespladsen blev modtaget positivt af de muslimske organisationer, som står bag den fond, som skal anlægge og drive begravelsespladsen.

Efterfølgende måtte jeg konstatere, at der var uenighed mellem Brøndby Kommune som planmyndighed og Københavns Kommune som ejer af arealet om anvendelsen af netop dette areal til formålet. Jeg måtte også konstatere, at der var stor divergens mellem den offentlige ejendoms-vurdering af arealet, som pr. 1. januar 2001 var 712.700 kr., og en summarisk vurdering, som Københavns Kommune har fået foretaget, og som skønner arealets markedsværdi til 21,5 mio. kr.

Den høje værdi er skønnet på grundlag af, at arealet hidtil har været udlagt til offentlige formål med en bebyggelsesprocent på 40. Brøndby Kommune har i sommerens løb ændret kommuneplanens bestemmelser for arealet, så det nu er udlagt til offentlige formål: gravplads med en bebyggelsesprocent på 1. Brøndby Kommune skønner på dette grundlag arealets markedsværdi til mellem 535.000 kr. og 3,3 mio. kr. En ejendomsmægler – jeg regner med, at det er den samme, som vurderede den til 21,5 mio. kr. – har for Københavns Kommune skønnet arealet til en værdi på 1 mio. kr. på det nye grundlag.

Aktstykket er ikke udtryk for et ønske om fra min side, at staten skal yde økonomisk støtte til anlæg af en begravelsesplads for et trossamfund uden for folkekirken. Det beløb på op til 3 mio. kr., som de muslimske organisationer har forpligtet sig til at betale for arealet, er, som man kan forstå, dækkende for, hvad begge de to kommuner skønner, at arealet er værd, efter at det er udlagt til gravplads med en bebyggelsesprocent på 1.

Sagen har været svær og har været ved at gå i hårdknude på grund af Brøndby Kommunes faste holdning om, at en muslimske begravelses-

plads kan etableres på netop dette areal, men ikke et andet sted i kommunen, og på grund af Københavns Kommunes økonomiske interesser.

Denne knude har jeg ønsket at løse ved at søge Finansudvalgets tilslutning til, at staten holder de to kommuner økonomisk skadesløse ved at dække en eventuel forskel mellem de 3 mio. kr., som muslimske organisationer har forpligtet sig til at betale for arealet, og den erstatning, som Brøndby Kommune efter en taksationskommissions vurdering skal betale til Københavns Kommune for at overtage arealet efter planlovens § 48.

Formålet med aktstykket er altså at sikre, at ingen af de to kommuner kommer til at lide et tab, ved at der langt om længe kan blive anlagt en muslimsk begravelsesplads i den del af Danmark, hvor der bor flest mennesker med muslimsk baggrund.

Forslaget til folketingsbeslutning er bl.a. begrundet i en bekymring over, at etablering af muslimske gravpladser sædvanligvis forudsætter, at gravpladserne skal blive liggende til evig tid. En muslimsk gravplads vil naturligvis være underlagt den danske lovgivnings almindelig bestemmelser, som bl.a. indebærer, at arealet vil kunne eksproprieres, hvis det er nødvendigt af hensyn til andre samfundsnyttige formål.

Muslimer, der har fuld hjemstedsret i Danmark, må lige så vel som jøder og kristne kunne blive begravet på vilkår, der er i overensstemmelse med deres tro.

Det er efter min opfattelse udtryk for manglende respekt for medmennesker, når man som forslagsstillerne trækker det gamle ord frem: »Skik følge eller land fly« og dermed antyder, at muslimer blot må affinde sig med at blive begravet på en af de eksisterende kirkegårde eller finde sig et sted i et andet land at blive begravet.

At der også bag beslutningsforslaget synes at ligge en generel mangel på respekt for andre trossamfunds begravelsesskikke, skal jeg ikke gå i dybden med, kun understrege, at det for mig er af stor betydning, at vi i dette land viser respekt for, at man kan have andre skikke og opfattelser og tro end vore egne.

Jeg skal derfor som afslutning på regeringens vegne udtrykke et håb om, at forslaget til folketingsbeslutning må blive afvist, så Finansudvalget kan genoptage sin behandling af aktstykke nr. 6 og forhåbentlig godkende min ansøgning, så arbejdet med at etablere en muslimsk begravelsesplads for alvor kan gå i gang.